

Sygn. akt IX Ka 251/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Sobierajski

Protokolant: st. sekr. sądowy Michał Kozłowski

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 roku

sprawy **M. E. obwinionego o czyn z art. 92 a kw**

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 20 maja 2016 roku, sygn. akt XII W 2180/15

I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw umarza postępowanie wobec obwinionego o czyn zarzucany we wniosku o ukaranie;

II. na podstawie art. 632a kpkw zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) złotych.

IX Ka 251/17

UZASADNIENIE

M. E. został obwiniony o to, że w dniu 13 listopada 2014 roku o godz. 12,23 w T. na ul. (...), będąc kierowcą pojazdu marki F. o nr rej.(...), przekroczył dozwoloną prędkość 50 km/h o 26 km/h, **tj. o wykroczenie z art. 92a kw.**

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 20 maja 2016 r., sygn. akt XII W 2180/15, uznał obwinionego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia z art.92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę 250 zł grzywny, a nadto zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążył go wydatkami w kwocie 100 zł.

Apelację od powyższego wyroku, skarżąc go w całości, wniósł **obwiniony**. Zarzucił mu naruszenie prawa procesowego art. 193 § 1 kpkw w zw. z art. 42 § 1 kpw poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu pomiaru prędkości pojazdów na okoliczność dokonania prawidłowego pomiaru w dniu 13 listopada 2014 r. o godz. 12:23:21 przez urządzenie M. 6F przy ul. (...) w T. oraz na okoliczność, czy widoczny na zdjęciu wykonanym przez urządzenie M. 6F pojazd, tj. tramwaj miał wpływ na dokonany pomiar.

W konkluzji apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zawarty w apelacji zarzut obrazy przepisów prawa procesowego był bezzasadny, tym niemniej wobec zaistnienia w sprawie ujemnej przesłanki procesowej z art. 5 § 1 pkt 4 kpw, stanowiącej bezwzględną przyczynę odwoławczą z art.

104 § 1 pkt 7 kpw, konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania wobec obwinionego o czyn zarzucany mu we wniosku o ukaranie.

Wbrew stanowisku skarżącego w niniejszej sprawie nie było konieczności przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu technologii pomiaru prędkości pojazdów. Pojazd obwinionego znajduje się w centralnej części kadru wykonanego przez fotoradar zdjęcia, w związku z czym nie budzi wątpliwości, iż pomiar prędkości dotyczył tego właśnie pojazdu. Wprawdzie w kadrze widoczny jest także tramwaj, lecz znajduje się on w znacznej odległości za pojazdem obwinionego, na skraju kadru. Tym samym wykluczyć należy odbicie promieni wiązki laserowej od powierzchni owego tramwaju i pomiar prędkości pojazdu obwinionego odbitymi w ten sposób promieniami. Fakt, iż pomiar dotyczył pojazdu obwinionego potwierdza również kąt, pod którym zostało wykonane zdjęcie, w tym odbłyśk światła lampy błyskowej w środkowej części przodu nadwozia pojazdu, którego kierunek jest sprzężony z kierunkiem pomiaru. Odwołując się do instrukcji obsługi urządzenia M. 6F, apelujący pomija też, że służące do analizy zdjęć oprogramowanie pozwala jednoznacznie stwierdzić, w przypadku gdy na zdjęciu są dwa lub więcej pojazdów, któremu pojazdowi została zmierzona prędkość.

Niezależnie od powyższych rozważań stwierdzić należy, że jeszcze na etapie postępowania międzyinstancyjnego zaistniała w rozpoznawanej sprawie ujemna przesłanka procesowa z art. 5 § 1 pkt 4 kpw w postaci przedawnienia karalności wykroczenia zarzucanego obwinionemu. Czyn zarzucany M. E. pełniony został w dniu 13 listopada 2014 r., a zatem z dniem 13 listopada 2016 r. doszło – zgodnie z art. 45 § 1 kw – do przedawnienia jego karalności. Okoliczność ta stanowi zaś bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 kpw, którą sąd odwoławczy uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów i wpływu uchybienia na treść orzeczenia, skutkującą koniecznością uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i, kierując się treścią art. 5 § 1 pkt 4 kpw, umorzył postępowanie wobec obwinionego o czyn zarzucany mu we wniosku o ukaranie.

Zgodnie z art. 632a § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd Okręgowy uznał jednak za słuszne obciążyć obwinionego M. E. zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 150 zł, co stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 118 § 2 kpw zasady nieobciążania obwinionego tymi kosztami w razie umorzenia postępowania. Swoją postawą procesową obwiniony przyczynił się bowiem w istotny sposób do przedawnienia karalności zarzucanego mu wykroczenia. Składał on mianowicie pisma procesowe bez podpisu (wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, sprzeciw, wniosek o uzasadnienie wyroku, apelacja), co wiązało się każdorazowo z koniecznością wezwania go przez Sąd do usunięcia tego braku formalnego pism i znacząco wydłużyło bieg postępowania. Wielość tych zachowań wyklucza zaś przypadkowość działania obwinionego. W tej sytuacji można więc mówić o wyjątkowym wypadku z art. 632a § 1 kpk, mającym – w myśl art. 119 kpw – zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, pozwalającym na obciążenie kosztami obwinionego.